

1

PONOVNO POBIJEDITI

AMERIKA MORA PONOVRNO POBJEĐIVATI

Nitko ne voli gubitnika i nitko ne voli da ga se maltretira. Pa ipak, eto nas danas, najveća supersila na Zemlji, a svi nam otimaju ručak. To nije pobjeđivanje.

Imamo predsjednika koji pokušava biti tobože čvrst i povući crtu, no kada drugi tu crtu prijeđu, ne trpe nikakve posljedice radi toga.

Što kada pokušamo pregovarati sa stranim zemljama? Ne suprotstavljamo se. Ne upozoravamo da ćemo obustaviti pregovore. Što je najgore, mi ih doista ne obustavljamo. Dajemo ustupak za ustupkom. To nije pobjeđivanje.

Da tako poslujem, sam bih sebe otpustio.

Uzmite jedan od najgorih sporazuma u našoj povijesti – nuklearni „sporazum“ s Iranom – koji je John Kerry isposlovao, a predsjednik Obama progurao u i oko Kongresa (ili, bolje reći, uvjerio svoju stranku da ga podrži te opstrukcijama zakonodavnog procesa spriječio bilo kakvu

raspravu ili izglasavanje o tom predmetu). Ovo je vjerojatno najvažniji sporazum našeg vremena, a naši vrlo glupi vođe u Washingtonu nisu našli za shodno održati raspravu i glasovanje na tu temu.

Ronald Reagan je rekao „vjeruj, ali provjeravaj“ – no u ovom slučaju, ne slijedimo niti prvi niti drugi dio ovog savjeta. Kako možemo vjerovati čovjeku kao što je Ajatolah Hamenei? Samo mjesec dana prije nego što ćemo odobriti ugovor, on je opetovao kako se njegova zemlja obvezala uništiti i zbrisati Izrael, našeg najvažnijeg saveznika i dugoročnog partnera u održanju nekog vida stabilnosti u regiji. Što se tiče provjere, ne znamo čak ni kakve je dogovore sa strane Međunarodna agencija za atomsku energiju sklopila s Iranom. Ako i znamo, nismo se potrudili da ih objavimo u javnosti.

To nije pobjeđivanje – to je zločin iz nehata, po mom mišljenju.

Potom, kada je svaki senatski republikanac kritizirao ovaj ugovor (što su učinili i neki demokrati), predsjednik je usporedio svoje kritičare s našim neprijateljima.

Drugim riječima, spreman je izdati svoje prijatelje i saveznike, a potom braniti svoj ugovor usporedbom svojih kritičara s našim neprijateljima.

Zar to mi smatramo uspješnom diplomacijom?

Sada ćemo otvoriti vrata izbjeglicama iz mjesta kao što su Sirija, što znači slanje osobnog poziva pripadnicima ISIS-a da dođu ovdje živjeti i da pokušaju uništiti našu zemlju iznutra.

Ovo je Amerika danas, svjetlost svijeta i grad koji stoji na gori, kojemu su se druge zemlje divile i nastojale ga oponašati.

Stoga, što se može učiniti po ovom pitanju? Kako možemo ponovno pobijediti?

Za početak, potrebne su nam vlasti predane pobjeđivanju

i koje su iskusne u pobjeđivanju. Ova knjiga bavi se time kako to možemo učiniti.

Početkom rujna 2015. godine, obratio sam se pristašama na velikom skupu u Washingtonu. Rekao sam im da nam je potrebna vojska koja će biti toliko snažna da ju nećemo morati koristiti. Potom sam upitao: „Čujete li, predsjedniče Obama?“ Gotovo su svi u publici klicali, no razumijem zbog čega su neki od njih bili skeptični. Amerikanci su se navikli na slušanje istih starih obećanja od strane istih izlizanih političara koji nikada nisu kadri polučiti bilo kakav rezultat, a kamoli pobjedu. To dobro znam. Godinama sam davao novac – gomile novaca – kandidatima iz obje stranke koji su mi se osobno obraćali s molbama za podršku njihovim kampanjama. Obećali su da će promijeniti situaciju novim zamislima i vratiti državu na svoju izvornu, ograničeniju, ulogu zaštite naše zemlje i stavljanja našeg naroda na prvo mjesto.

Kandidat za kandidatom davao je svakakva obećanja, da bi se vrlo malo ili gotovo ništa učinilo. Koliko je tih problema riješeno? Ništa se, čini se, nije moglo pokrenuti u Washingtonu.

Pogledajte Kongres, koji posve opravdano ima tako negativan ugled među američkim građanima.

Zašto im ugled ne bi bio takav? Oni ne čine ništa.

Ne mogu donijeti ni godišnji proračun. Ustrajno se prepiru, što znači da samo znaju prebaciti sve naše probleme i naš golemi dug na našu djecu, a vjerojatno i na našu unučad.

Ovo mora stati.

Konačno sam shvatio da Americi više ne trebaju političari „pustih priča, bez ikakvih djela“ da oni ravnaju. Trebaju nam pametni gospodarstvenici koji razumiju kako upravljati. Ne treba nam više političke retorike – treba

nam više zdravog razuma. „Ako nešto nije u kvaru, ne treba to popravljati“ – no ako jest u kvaru, prestanimo o tome govoriti, već pokušajmo to popraviti.

Znam kako to popraviti.

Mnogo ljudi me ohrabrivalo na izlazak u javnost, tako da sam shvatio da bih sa svojom dobro znanom uspješnom pričom i zadužbinom izgradnje stambenih i uredskih zgrada te razvoja javnih prostora – dok sam istodobno ostvarivao osobno bogatstvo – mogao nadahnuti ljude da pomognu u najvećem zaokretu u američkoj povijesti.

Naravno, bilo je i onih sumnjičavih. Među novinarima koji prodaju novine tako što stvaraju prijepore i etabliranim političarima željnim da očuvaju status quo koji će zauzvrat očuvati njihova radna mjesta, bilo je dosta „stručnjaka“ koji su predviđali moj pad. Čitali su „ankete“. Slušali su sve one lobiste i sluge posebnih interesa koji su govorili kako je „Trump prijetnja našoj dobrobiti“. Čak su i govorili da sam bio nasilnik i da sam vođen predrasudama ili da mrzim žene i Hispanoamerikance. Neki su od njih čak rekli – a to je u politici kardinalni grijeh – da sam bio voljan čak suočiti se s najbogatijim ljudima u Americi sa svim njihovim poreznim odbitcima.

Svima sam im dokazao da su u krivu.

SVIMA!

Odjednom, iste te novine i „stručnjaci“ govorili su samo o mojim zamislima. Čak i kada sam morao odgovoriti na neke od najtežih i najglupljih pitanja od tobože nestranačkih izvjestitelja, ljudi su me nastavili slušati i podržavati moje zamisli – i pogodite što. Žene su pohrlile u susret mojoj poruci, zato što im je jednako kao i muškarcima dodajilo koliko se malo postiže u Washingtonu.

Na sličan način, Hispanoamerikanci nam također pristupaju, jer su čuli – upravo od hispanoameričkih zaposlenika koji su doista za mene radili i poznaju me kao šefa i

vođu – da Donald Trump zna kako se gradi uspješno poslovanje.

Donald Trump podiže zgrade.

Donald Trump gradi predivne golf-terene.

Donald Trump ulaže u stvaranje novih radnih mjesta.

Također, Donald Trump stvara radna mjesta za zakonite useljenike i sve Amerikance.

Čak i najzlobniji novinari sada shvaćaju da Trump govori istinu i da se narod okreće nekome tko je posve različit od svakog drugog političara.

Nitko me ne plaća da to govorim. Ja sam o sebi skrbim i ne dugujem ništa bilo kojim interesnim skupinama i lobistima.

Ne igram prema uobičajenim pravilima statusa quo.

Nisam političar koji u anketama čita što treba „vjerovati“ ili govoriti.

Opisujem stvari onakve kakve jesu i idem u srž pitanja koja smatram važnima da bismo Ameriku ponovno učinili velikom.

Nisam diplomat koji želi da svi drugi budu sretni. Praktičan sam poslovni čovjek koji je naučio da, kada u nešto vjerujete, nikada ne trebate stati, nikada odustati i, ako vas obore, morate se nastaviti penjati i boriti se do pobjede. To je bila moja strategija čitav moj život i uspješno sam ju slijedio.

Važno je pobijediti. Važno je biti najbolji.

Nastavit ću se boriti za našu zemlju dok naša zemlja opet ne povratu svu svoju veličinu.

Suviše ljudi smatra kako je američki san mrtav, no možemo ga vratiti na scenu većeg, boljeg i snažnijeg nego ikada prije. Međutim, važno je da s time krenemo odmah.

Moramo se pobrinuti da Amerika započne ponovno pobjeđivati.